

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. A. PRAŠYMO**

2026 m. liepos 3 d. Nr. S-2026/143 (7-2026/110)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo A. A. (toliau – Pareiškėjas) 2026-05-24 prašymą (toliau – Prašymas) atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-03-24 sprendimui Nr. 68-21 (toliau – Sprendimas) apskųsti. 2026-06-18 Komisijos posėdyje dalyvavo Pareiškėjo atstovas advokatas Linas Kiaurakis, Inspekcijos atstovas posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas prašo Komisijos atnaujinti skundo padavimo terminą Sprendimui apskųsti.

Sprendimu Inspekcija patvirtino Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2025-12-01 sprendimą Nr. (27.13 Mr) FR0682-267 (toliau – Klaipėdos AVMI sprendimas) ir iš dalies atleido Pareiškėją nuo 10 196 Eur gyventojų pajamų mokesčio delspinigių dalies. Pareiškėjas su šiuo Sprendimu nesutinka, mano, kad jis yra nepagrįstas, priimtas neįvertinus visų reikšmingų faktinių aplinkybių, netinkamai taikius Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 10, 69 ir 70 straipsnių nuostatas, formaliai vertinus savos statybos gyvenamojo namo įsigijimo momentą, nepagrįstai apribojus statybos išlaidų pripažinimą, neįvertinus žemės sklypo individualių savybių, taip pat neproporcingai taikius baudą ir delspinigius.

Pareiškėjo vertinimu, termino praleidimo priežastys yra svarbios, objektyvios, nepriklausiusios nuo Pareiškėjo ar jo atstovo valios ir nesudarančios pagrindo riboti pareiškėjo teisės į mokestinio ginčo peržiūrą.

Pareiškėjas 2025-12-20 pateikė skundą Inspekcijai dėl Klaipėdos AVMI sprendimo. Pareiškėjo atstovui buvo pateiktas 2025-12-23 sprendimas Nr. 68-81 dėl skundo nagrinėjimo sustabdymo, taip pat 2026-02-23 sprendimas Nr. 70-8 dėl skundo nagrinėjimo atnaujinimo ir termino pratęsimo iki 2026-03-24.

Tačiau po 2026-02-23 sprendimo Nr. 70-8 nei Pareiškėjas, nei jo atstovas ilgą laiką negavo jokio galutinio sprendimo dėl 2025-12-20 skundo išnagrinėjimo, taip pat negavo jokios papildomos informacijos apie skundo nagrinėjimo eigą, priimtą sprendimą ar jo apskundimo tvarką. Dėl šios priežasties Pareiškėjo atstovas, veikdamas rūpestingai ir aktyviai, 2026-05-12 pateikė Inspekcijai paklausimą dėl informacijos apie skundo nagrinėjimą pateikimo. Šiame paklausime buvo aiškiai nurodyta, kad nei Pareiškėjas, nei jo atstovas advokatas Linas Kiaurakis nėra gavę galutinio sprendimo dėl 2025-12-20 skundo

išnagrinėjimo, ir buvo prašoma informuoti, ar toks sprendimas buvo priimtas, o jeigu priimtas – pateikti jo kopiją bei nurodyti, kada, koku būdu ir kokiems adresatams jis buvo išsiųstas ar įteiktas.

Inspekcija, 2026-05-19 atsakydama į Pareiškėjo atstovo paklausimą, nurodė, kad 2026-03-24 buvo priimtas Sprendimas, kuris, Inspekcijos teigimu, 2026-03-25 9.33 val. buvo išsiųstas Pareiškėjo skunde nurodytu elektroninio pašto adresu (duomenys neskelbtini). Kartu Inspekcija 2026-05-19 raštu pateikė minėto Sprendimo kopiją.

Pareiškėjas nesutinka su tuo, kad vien formalus mokesčių administratoriaus nurodymas apie tariamą sprendimo išsiuntimą elektroniniu paštu savaime patvirtina realų ir tinkamą sprendimo įteikimą Pareiškėjui ar jo atstovui. Sprendimo faktinis gavimas šiuo atveju neįvyko, todėl Pareiškėjas ir jo atstovas objektyviai neturėjo realios galimybės laiku susipažinti su sprendimo turiniu, jo motyvais, rezoliucine dalimi bei apskundimo tvarka. Pareiškėjo atstovas pažymi, kad tik po papildomo Inspekcijos atsakymo, kuriame buvo nurodyta, jog dokumentai neva buvo išsiųsti 2026-03-25 elektroniniu paštu, papildomai buvo patikrintas elektroninio pašto dėžutės nepageidaujamų laiškų („SPAM“) aplankas. Būtent šiame aplanke buvo rastas 2026-03-25 elektroninis laiškas iš noreply@vmi.lt dėl galimai siunčiamų dokumentų.

Pažymėtina, kad minėtas elektroninis laiškas pateko į „SPAM“ aplanką, todėl nei Pareiškėjas, nei jo atstovas objektyviai neturėjo galimybės įprasta tvarka ir laiku susipažinti su tariamai siunčiamais dokumentais. Elektroninio laiško patekimas į nepageidaujamų laiškų aplanką nėra aplinkybė, kurią pareiškėjas ar jo atstovas galėjo kontroliuoti. Tokiu atveju sprendimo siuntimas elektroniniu paštu faktiškai neužtikrino realaus dokumento gavimo ir neleidžia konstatuoti, kad pareiškėjui buvo sudaryta reali galimybė laiku įgyvendinti teisę į apskundimą. Papildomai pažymėtina ir tai, jog pats 2026-03-25 elektroninis laiškas buvo visiškai abstraktaus pobūdžio. Jame nebuvo nurodyta jokia konkreti informacija apie siunčiamą dokumentą, jo numerį, priimtą sprendimą, bylą, mokesčių mokėtoją ar bent minimalius duomenis, leidžiančius identifikuoti siunčiamos informacijos pobūdį ir svarbą. Iš laiško turinio nebuvo įmanoma suprasti nei kokioje byloje, nei kokiam asmeniui, nei dėl kokio klausimo dokumentai yra siunčiami.

Ši aplinkybė yra reikšminga, nes termino skundai paduoti pradžia negali būti siejama vien su abstraktaus ir neidentifikuojamo pranešimo egzistavimu elektroninio pašto sistemoje, ypač kai toks pranešimas patenka į „SPAM“ aplanką ir kai iš jo turinio neįmanoma nustatyti, kad siunčiamas būtent galutinis centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas dėl konkretaus pareiškėjo mokestinio ginčo. Teisė į apskundimą gali būti realiai įgyvendinama tik tada, kai asmuo turi galimybę susipažinti su sprendimo turiniu, suprasti jo teisinę reikšmę, apskundimo terminus ir apskundimo tvarką. Minėtame elektroniniame laiške buvo nurodyta tik abstrakti formuluotė, jog slaptažodį sudaro paskutiniai keturi „Jūsų“ asmens kodo skaitmenys, tačiau nebuvo aiškiai ir konkrečiai nurodyta, kieno būtent asmens kodo paskutiniai keturi skaitmenys turi būti naudojami – Pareiškėjo ar jo atstovo.

Ši aplinkybė yra itin reikšminga, kadangi Pareiškėjo atstovas advokatas Linas Kiaurakis profesinėje veikloje atstovauja ne vienam klientui santykiuose su Inspekcija, nuolat gauna didelį kiekį įvairaus pobūdžio elektroninių pranešimų ir dokumentų, įskaitant tiek profesinio, tiek asmeninio pobūdžio informaciją, kuri dažnai būna apsaugota slaptažodžiais, asmens kodų duomenimis ar kitais identifikatoriais. Todėl tokio pobūdžio pranešimuose, siekiant užtikrinti realią galimybę susipažinti su siunčiamais dokumentais, turi būti aiškiai nurodoma, kokio konkretaus asmens duomenimis – asmens kodu, gimimo data ar kitu identifikatoriumi – dokumentas yra apsaugotas ir koks slaptažodžio sudarymo principas turi būti taikomas. Tačiau šiuo konkrečiu atveju tokia informacija nebuvo pateikta. Elektroniniame laiške nebuvo nurodyta nei kokiam konkrečiam asmeniui skirtas siunčiamas

dokumentas, nei kokio asmens duomenimis jis yra apsaugotas, nei kokio pobūdžio dokumentas siunčiamas, nei jo numeris ar priėmimo data. Dėl šios priežasties, naudojant Pareiškėjo atstovo – advokato Lino Kiaurakio – asmens kodo paskutinius keturis skaitmenis, atsiųsto „.zip“ formato failo atidaryti nepavyko.

Pareiškėjo prašyme pažymėta, jog net ir po Inspekcijos 2026-05-19 pranešimo, Pareiškėjo atstovui patikrinus nepageidaujamų laiškų („SPAM“) aplanką ir jame radus ankstesnį elektroninį laišką, reali galimybė susipažinti su dokumento turiniu vis tiek neatsirado. Kadangi laiške nebuvo pateikta jokios papildomos identifikuojančios informacijos apie siunčiamą dokumentą ar asmenį, kurio duomenimis dokumentas buvo apsaugotas, naudojant advokato, kaip laiško gavėjo, asmens kodo paskutinius keturis skaitmenis, dokumento atidaryti nebuvo įmanoma. Atitinkamai Pareiškėjas ir jo atstovas objektyviai negalėjo nustatyti tinkamo slaptažodžio ir susipažinti su siunčiamų dokumentų turiniu. Taigi, net ir vėliau radus elektroninį laišką „SPAM“ aplanke, Pareiškėjas ir jo atstovas neturėjo realios bei veiksmingos galimybės susipažinti su Inspekcijos siųstais dokumentais, suprasti jų turinio, teisinės reikšmės ir laiku realizuoti teisės į apskundimą. Šiuo atveju esminę reikšmę turi ne vien formalus elektroninio laiško išsiuntimo faktas, o faktinė ir reali Pareiškėjo galimybė susipažinti su konkrečiu sprendimu bei pasinaudoti įstatymo suteikta teise jį apskųsti.

Prašyme Komisijai nurodyta, kad administracinių teismų praktikoje, aiškinant MAĮ 152 straipsnio nuostatas, nuosekliai pažymima, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra svarbių priežasčių, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo, egzistavimas. Svarbiomis termino praleidimo priežastimis pripažįstamos tokios aplinkybės, kurios asmeniui sudaro kliūtis laiku įgyvendinti savo valią atlikti tam tikrus veiksmus. Paprastai tokios aplinkybės yra objektyvaus pobūdžio ir nepriklauso nuo asmens valios.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2017-10-26 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1757-442/2017 yra pažymėjęs, kad sprendžiant termino atnaujinimo klausimą turi būti atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, taip pat į tai, ar po to, kai minėtos aplinkybės išnyko, asmuo kreipėsi į teismą ar kitą kompetentingą instituciją per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar priešingai – savo teises įgyvendino nerūpestingai ir aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai. Ši teismų praktikos taisyklė nagrinėjamu atveju yra itin reikšminga, nes pareiškėjo ir jo atstovo elgesys negali būti vertinamas pagal abstraktų ar formalų kriterijų, jog elektroninis laiškas buvo išsiųstas į skunde nurodytą elektroninio pašto adresą. Turi būti vertinama individuali faktinė situacija – ar pareiškėjas realiai galėjo gauti sprendimą, ar galėjo jį identifikuoti, ar galėjo atidaryti siunčiamą dokumentą, ar galėjo suprasti jo turinį bei apskundimo terminus. Šiuo atveju visos šios sąlygos nebuvo įgyvendintos.

LVAT 2017-02-02 nutartyje adm. byloje Nr. eA-190-492/2017 yra nurodęs, kad MAĮ nėra pateiktas baigtinis aplinkybių, kurioms esant būtų galima atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti, sąrašas. Viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus ir nurodytas aplinkybes, turi nagrinėti, ar yra pakankamas pagrindas suteikti asmeniui teisę, kuria jis nepasinaudojo per nustatytą laiką, t. y. teisę apskųsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį viešojo administravimo subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, teisingumo ir protingumo kriterijais bei administracinių teismų formuojama praktika šios kategorijos ar analogiškose bylose.

Pareiškėjo teigimu, Pareiškėjo atveju prašymas atnaujinti terminą yra grindžiamas ne abstrakčiais teiginiais, o konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios objektyviai sutrukdė realizuoti apskundimo teisę. Elektroninis laiškas pateko į „SPAM“ aplanką; jame nebuvo nurodyta, kad siunčiamas būtent Inspekcijos Sprendimas; nebuvo identifikuotas Pareiškėjas; nebuvo nurodyta skundo ar mokestinio ginčo informacija; nebuvo aiškiai nurodyta, kieno asmens kodo paskutiniai keturi skaitmenys turi būti naudojami slaptažodžiui; naudojant advokato, kaip laiško gavėjo, asmens kodo paskutinius keturis skaitmenis dokumento atidaryti nepavyko. Todėl, net ir nustačius elektroninio laiško buvimo faktą, negalima konstatuoti, kad Pareiškėjui buvo sudaryta reali ir veiksminga galimybė susipažinti su sprendimu bei laiku jį apskūsti.

LVAT 2017-02-28 nutartyje adm. byloje Nr. A-1315-575/2017 yra pažymėjęs, kad institucija, spręsdama termino atnaujinimo klausimą, turi vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Šių kriterijų taikymas suponuoja pareigą termino atnaujinimo klausimą spręsti ne formaliai ir visas atsiradusias abejones traktuoti mokesčių mokėtojo naudai. Nagrinėjamu atveju egzistuoja akivaizdžios ir pagrįstos abejonės dėl to, ar Inspekcijos Sprendimas buvo Pareiškėjui tinkamai įteiktas taip, kad jis galėtų realiai suprasti sprendimo turinį, jo teisinę reikšmę ir laiku pasinaudoti apskundimo teise. Vien elektroninio laiško išsiuntimo faktas negali būti sutapatinamas su realiu sprendimo gavimu ir realia galimybe susipažinti su sprendimo turiniu. Tuo labiau tokia išvada negali būti daroma tada, kai laiškas pateko į „SPAM“ aplanką, buvo abstraktus, neidentifikavo siunčiamo dokumento, o pridėto „.zip“ formato failo nebuvo galima atidaryti naudojant laiško gavėjo – advokato – duomenis. Todėl, vadovaujantis minėta LVAT praktika, visos abejonės dėl realaus dokumento įteikimo, dokumento prieinamumo ir pareiškėjo galimybės laiku pasinaudoti skundo teise turi būti vertinamos Pareiškėjo, kaip mokesčių mokėtojo, naudai. Priešingas vertinimas reikštų pernelyg formalų proceso normų taikymą, kai lemiamą reikšmę suteikiama ne realiam asmens galėjimui susipažinti su sprendimu, o vien techniniam elektroninio laiško išsiuntimo faktui.

LVAT 2014-06-19 nutartyje adm. byloje Nr. A-442-1488-14 taip pat yra pažymėjęs, kad kiekvieną kartą sprendžiant klausimą dėl praleisto termino atnaujinimo turi būti atsižvelgiama į tai, ar aplinkybės, kuriomis grindžiamas prašymas atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą, galėjo užkirsti kelią asmeniui laiku ir tinkamai realizuoti apskundimo teisę, į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, taip pat į tai, ar po to, kai minėtos aplinkybės išnyko, asmuo kreipėsi į atitinkamą instituciją per protingą laikotarpį. Vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai. Taikant šią praktiką Pareiškėjo situacijai, akivaizdu, kad termino praleidimą lėmusios aplinkybės realiai užkirsto kelią Pareiškėjui tinkamai ir laiku realizuoti apskundimo teisę. Pareiškėjas negalėjo apskūsti sprendimo, su kuriuo nebuvo realiai supažindintas, kurio negavo įprasta tvarka, kurio negalėjo identifikuoti pagal elektroninio laiško turinį ir kurio negalėjo atidaryti dėl neaiškiai nurodyto slaptažodžio sudarymo principo. Kitaip tariant, Pareiškėjo apskundimo teisės neįgyvendinimas laiku buvo nulemtas ne Pareiškėjo pasyvumo, nerūpestingumo ar proceso vilkinimo, o objektyvių techninių, informacinių ir komunikacinių kliūčių.

Pareiškėjo atstovo veiksmai patvirtina priešingą situaciją – Pareiškėjas ir jo atstovas elgėsi aktyviai, sąžiningai ir rūpestingai. Pareiškėjo atstovas, nesulaukęs galutinio Sprendimo po 2026-02-23 sprendimo Nr. 70-8, kuriuo skundo nagrinėjimo terminas buvo pratęstas iki 2026-03-24, pats 2026-05-12 kreipėsi į Inspekciją su paklausimu. Šis veiksmas aiškiai patvirtina, kad Pareiškėjas neignoravo mokestinio ginčo proceso, nesiekė vilkinti bylos nagrinėjimo ir nesinaudojo termino atnaujinimo institutu nesąžiningai. Priešingai,

Pareiškėjas objektyviai siekė išsiaiškinti, ar sprendimas apskritai priimtas, kada jis priimtas, koku būdu išsiųstas, ir gauti jo kopiją. Tik gavus Inspekcijos 2026-05-19 atsakymą tapo žinoma, kad Inspekcija laiko Sprendimą išsiųstu Pareiškėjo atstovo elektroninio pašto adresu. Tik po šio atsakymo Pareiškėjo atstovas papildomai patikrino „SPAM“ aplanką ir jame rado 2026-03-25 elektroninį laišką iš noreply@vmi.lt. Tačiau net ir tuomet reali galimybė susipažinti su dokumento turiniu neatsirado, nes „zip“ formato failo atidaryti naudojant advokato, kaip laiško gavėjo, asmens kodo paskutinius keturis skaitmenis nepavyko, o laiške nebuvo pateikta jokios aiškos informacijos, kieno asmens kodo duomenys turi būti naudojami slaptažodžiui.

LVAT 2014-04-02 nutartyje adm. byloje Nr. A-261-347-14 yra pažymėjęs, kad sprendžiant, ar įstatymų nustatytas terminas praleistas dėl svarbių priežasčių, kiekvienu konkrečiu atveju turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais. Šių kriterijų turinys suponuoja, kad termino atnaujinimo klausimas negali būti sprendžiamas mechanškai ar formaliai, neįvertinus realių aplinkybių, dėl kurių asmuo negalėjo laiku įgyvendinti procesinės teisės. Pareiškėjo teigimu, šiuo atveju teisingumo ir protingumo kriterijai suponuoja būtinybę atnaujinti praleistą terminą, kadangi Pareiškėjas neturėjo realios galimybės laiku sužinoti apie priimtą Sprendimą, susipažinti su jo turiniu ir parengti motyvuotą skundą. Formali išvada, kad Sprendimas laikytinas tinkamai įteiktu vien dėl to, jog elektroninis laiškas buvo išsiųstas, neatitiktų nei realios faktinės situacijos, nei LVAT praktikoje suformuotų termino atnaujinimo kriterijų.

Pareiškėjo teigimu, svarbu pažymėti ir tai, kad LVAT 2017-10-26 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1757-442/2017 yra nurodęs, jog nepagrįstai atnaujinus terminus gali būti pakenkta susiklosčiusiam teisinių santykių stabilumui, tačiau nepagrįstai atsisakius terminą atnaujinti gali būti užkirstas kelias į teisminę gynybą. Termino atnaujinimas šioje situacijoje nepažeistų teisinių santykių stabilumo, kadangi Pareiškėjas nebuvo pasyvus, o vos realiai sužinojęs apie Sprendimo priėmimą ir gavęs jo kopiją ėmėsi veiksmų savo teisėms ginti. Tuo tarpu atsisakymas atnaujinti terminą vien remiantis formaliu elektroninio laiško išsiuntimo faktu iš esmės užkirstų Pareiškėjui kelią į mokestinio ginčo peržiūrą ir paneigtų teisę į veiksmingą gynybą. Tokia situacija būtų neproporcinga, neatitiktų teisingumo ir protingumo kriterijų ir nepagrįstai perkeltų pareiškėjui neigiamas pasekmes dėl institucijos pasirinkto nepakankamai aiškaus ir realaus susipažinimo neužtikrinusio dokumentų siuntimo būdo. Šiuo aspektu reikšminga ir tai, kad ginčas Pareiškėjui turi esminę turtinę reikšmę. Skundžiamu Inspekcijos Sprendimu Pareiškėjui iš esmės palikta pareiga sumokėti 21 456 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 10 196 Eur GPM delspinigius ir 8 582 Eur GPM baudą. Tai yra didelės apimties mokestinė prievolė, todėl atsisakymas atnaujinti terminą vien dėl formalaus įteikimo vertinimo, Pareiškėjui sukeltų itin reikšmingas neigiamas teises ir turtines pasekmes.

Paminėtų aplinkybių kontekste pažymėtina ir tai, jog termino atnaujinimo institutas tokio pobūdžio situacijose ir yra skirtas užtikrinti, jog asmens teisė į mokestinio ginčo peržiūrą nebūtų paneigta dėl objektyvių, nuo jo valios nepriklaususių kliūčių. Šiuo atveju Pareiškėjas neatsisakė savo teisės skųsti Sprendimą, jos neignoravo ir neveikė aplaidžiai. Priešingai, Pareiškėjas apie galutinį Sprendimą realiai sužinojo tik po savo atstovo inicijuoto paklausimo, o iki tol neturėjo jokios realios galimybės nei susipažinti su Sprendimu, nei suprasti jo turinio, nei parengti skundą.

Pareiškėjo teigimu, atsižvelgiant į tai, Pareiškėjo nurodytos termino praleidimo priežastys atitinka administracinių teismų praktikoje suformuotus svarbių priežasčių kriterijus. Jos buvo objektyvaus pobūdžio, nepriklausė nuo Pareiškėjo ar jo atstovo valios, realiai sutrukdė laiku susipažinti su skundžiamu sprendimu ir įgyvendinti apskundimo teisę. Be to, Pareiškėjo atstovas, išnykus nežinojimo apie Sprendimą aplinkybei ir gavus

Inspekcijos papildomą informaciją, elgėsi aktyviai, rūpestingai ir per protingą laikotarpį ėmėsi veiksmų Pareiškėjo teisėms apginti. Todėl šiuo atveju termino skundai paduoti atnaujinimas atitiktų MAĮ 152 straipsnio 3 dalies paskirtį, LVAT praktikoje suformuotus teisingumo, protingumo, sąžiningumo, individualaus rūpestingumo ir veiksmingos teisminės gynybos užtikrinimo kriterijus. Pareiškėjo nurodytos faktinės aplinkybės dėl Inspekcijos Sprendimo, 2026-05-12 paklausimo, 2026-05-19 Inspekcijos atsakymo, „SPAM“ aplanke rasto laiško ir „.zip“ failo neatidarymo atitinka pateiktą termino atnaujinimo dalies faktinį pagrindą.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo 2026-05-24 prašymas atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos Sprendimui apskųsti yra tenkintinas.

Pareiškėjas 2025-12-20 pateikė skundą Inspekcijai dėl Klaipėdos AVMI sprendimo. Nors skundo nagrinėjimas buvo sustabdytas, vėliau atnaujintas ir jo terminas pratęstas iki 2026-03-24, nei Pareiškėjas, nei jo atstovas po šios datos negavo galutinio Sprendimo ar informacijos apie skundo išnagrinėjimą. Dėl to Pareiškėjo atstovas 2026-05-12 kreipėsi į Inspekciją, prašydamas pateikti informaciją apie priimtą Sprendimą. Tik 2026-05-19 Inspekcija nurodė, kad Sprendimas buvo priimtas 2026-03-24 ir 2026-03-25 išsiųstas Pareiškėjo skunde nurodytu Pareiškėjo atstovo elektroninio pašto adresu, kartu išsiunčiant šio Sprendimo kopiją.

Pareiškėjas nesutinka, kad vien formalus elektroninio laiško išsiuntimas patvirtina tinkamą sprendimo įteikimą. Jo teigimu, sprendimas faktiškai nebuvo gautas, nes laiškas pateko į nepageidaujamų laiškų („SPAM“) aplanką, todėl Pareiškėjas ir jo atstovas neturėjo realios galimybės laiku susipažinti su sprendimo turiniu ir apskundimo tvarka. Be to, pats elektroninis laiškas buvo abstraktus – jame nebuvo nurodyta, koks dokumentas siunčiamas, kam jis skirtas, kokioje byloje priimtas, taip pat nebuvo aišku, kurio asmens duomenimis apsaugotas siunčiamas failas. Dėl to Pareiškėjo atstovui nepavyko atidaryti dokumento ir susipažinti su jo turiniu.

Pareiškėjo vertinimu, termino skundai paduoti pradžia negali būti siejama vien su formaliu neidentifikuojamo elektroninio pranešimo išsiuntimu, kai reali galimybė susipažinti su Sprendimu nebuvo užtikrinta. Esminę reikšmę turi faktinis Sprendimo gavimas ir galimybė veiksmingai įgyvendinti teisę į apskundimą.

Skundo dėl mokestinio ginčo padavimo terminą reglamentuoja MAĮ 152 straipsnis. Pagal šio straipsnio 2 dalį skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti. Tai ikiteisiminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė.

LVAT, aiškindamas MAĮ 152 straipsnio 3 dalies nuostatas, savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. teisę apskųsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį

subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (LVAT 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/2010; 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-261-147/2012; 2015-03-17 sprendimas adm. byloje Nr. A-317-143/2015; 2016-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-512-261/2016).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežasties, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes (LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius; 2012-04-06 nutartis adm. byloje Nr. TA-492-6/2012; 2012-11-21 nutartis adm. byloje Nr. TA-858-85/2012; 2013-04-03 nutartis adm. byloje Nr. TA-602-15/2013; 2020-01-15 nutartis adm. byloje Nr. eAS-2-968/2020; 2024-09-11 nutartis adm. byloje Nr. eAS-469-575/2024). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, rūpestingas, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-573/2007, 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A-261-347/2014, 2017-03-30 nutartis adm. byloje Nr. eA-1243-438/2017, 2020-01-15 nutartis adm. byloje Nr. eAS-2-968/2020; 2024-09-11 nutartis adm. byloje Nr. eAS-469-575/2024).

Vadovaujantis LVAT praktika, pripažindama termino praleidimo priežastis svarbiomis, ginčą nagrinėjanti institucija turi vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Nurodytų kriterijų taikymas ginčą nagrinėjančiai institucijai suponuoja jos pareigą spręsti termino atnaujinimo klausimą ne formaliai ir visas atsiradusias abejones traktuoti mokesčių mokėtojo naudai (LVAT 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/2010, 2011-07-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2218/2011, 2016-12-20 nutartis adm. byloje Nr. eA-3590-575/2016).

Įvertinus ginčo bylos aplinkybes, nustatytą teisinį reglamentavimą bei prie Prašymo pridedamus dokumentus, įrodančius, kad Sprendimas dėl nuo Pareiškėjo valios nepriklausančių veiksmų, t. y. techninės klaidos, atsidūrė Pareiškėjo atstovo elektroninio pašto dėžutės nepageidaujamų laiškų („SPAM“) aplanke, o po jo radimo buvo susidurta su sunkumais atidarant failą ir susipažįstant su laiško, kuriuo buvo išsiųstas Sprendimas, turiniu, taip pat vertinant aplinkybes, kad Pareiškėjas nedelsiant ėmėsi aktyvių veiksmų Sprendimui apskųsti, kai tik dėl susiklosčiusių pirmiau minėtų aplinkybių jam buvo sudaryta galimybė susipažinti su Sprendimo turiniu, nors ir gerokai vėliau, nei jis buvo Pareiškėjui išsiųstas, kas sąlygojo apskundimo terminų praleidimą, Komisija vertina, kad šiuo atveju yra pagrindas Pareiškėjo nurodytas aplinkybes pripažinti svarbiomis skundo padavimo terminui atnaujinti.

Atitinkamai, Komisija, atsižvelgdama į šiame ginče nustatytų faktinių aplinkybių visumą, į tai, kad duomenų, jog Pareiškėjas būtų akivaizdžiai piktnaudžiavęs jam suteiktomis teisėmis, nėra, į LVAT formuojamą teismų praktiką šios kategorijos bylose, pagal kurią mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija, pripažindama termino praleidimo priežastis svarbiomis, turi vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais, visas atsiradusias dviprasmybes ir abejones vertinti mokesčių mokėtojo naudai, konstatuoja, kad terminas

skundui pateikti praleistas ne dėl Pareiškėjo netinkamų tyčinių veiksmų ar piktnaudžiavimo teise. Priešingas ginčo situacijos vertinimas pažeistų teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principus. Todėl Komisija, vadovaudamasi MAĮ 152 straipsnio nuostatomis, taip pat MAĮ 8 straipsnyje nustatytais protingumo ir teisingumo kriterijais, daro išvadą, jog yra pagrindas atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos Sprendimui apskūsti.

Apie Komisijos posėdžio datą ir laiką Pareiškėjas bus informuotas atskirai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 152 straipsnio 3 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

A. A. 2026-05-24 prašymą tenkinti. Atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-03-24 sprendimui Nr. 68-21 apskūsti.

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 20 straipsnio 3 dalį, 29 straipsnio 1 dalį ir 31 straipsnio 3 dalį, mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su šiuo Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, per 1 mėnesį nuo jo gavimo dienos turi teisę apskūsti jį Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė